

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Berlik Zoltán ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a Katorné dr. Szabó Annamária jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Somogy Megyei Bíróságon 20.K.20.283/2009. számon indított és ugyanezen bíróság 2010. február 23-án kelt 20.K.20.283/2009/8. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 20.K.20.283/2009/8. számú ítéletét az indokolás módosításával hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 580.200 (ötszáznyolcvanezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél 2001-2005 évekre személyi jövedelemadó ellenőrzést végzett, melynek eredményeként adókülönbözetet állapított meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 8990614182 számú határozatával az első fokú határozat 2001-2003 évekre vonatkozó megállapításait helybenhagyta, míg a 2004-2005 évekre vonatkozóan az első fokú határozat megsemmisítése mellett az első fokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. A 2001-2003 évekre vonatkozóan a Somogy Megyei Bíróság 20.K.22.136/2007/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.35.004/2007/9. számú ítéletével az első fokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

A 2004-2005 évekre lefolytatott eljárás során az első fokú hatóság határozatával 9.891.592 Ft adóhiányt állapított meg, kötelezte továbbá a felperest adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére. Az alperes 4007225945 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az adóhatóság a nyitó egyenleget rosszul számította ki, nem vette figyelembe korábbi évek megtakarításait, valamint az együtt élők számát és a megélhetés kiadásait tévesen állapította meg.

Az alperes 4007245644 számú határozatával jogerős határozatát módosította, és az adóhiányt 9.667.373 Ft-ban állapította meg módosítva az adóbírság és a késedelmi pótlék összegét is. Az alperes a felperes háztartásában élő kereső és eltartott személyek számának körében módosította határozatát.

A felperes a módosító határozat ellen külön kereseti kérelemmel élt, az első fokú bíróság a pereket egyesítette. A felperes fenntartotta, hogy a korábbi évek általa igazoltnak vélt megtakarításait az alperes nem vette figyelembe nyitó összegként 2004. január 1. napjával.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság azon ítéletére, amely 2001-2003 évekre vonatkozóan helybenhagyta a Somogy Megyei Bíróság döntését. Ezen ítéletekre figyelemmel megállapítható, hogy a felperesnek 2004 évet megelőző időszakra olyan megtakarításai nem voltak, melyből 2004. január 1. napjától kiadásait fedezni tudta volna. Így a vagyonmérlegben jogszerűen szerepelt 2004. január 1. napjától 0 Ft megtakarítás.

Az első fokú bíróság álláspontja szerint az adóhatóság helyesen értékelte a ... Takarékszövetkezet által kibocsátott pénztári bizonylatot is, mivel a 2002. április 22-én kifizetett 45.029.583 Ft jogosultja nem a felperes volt, hanem az A. Kft., így ez a felperes részére forrást nem igazolt. Ebben a körben a PSZÁF megkeresése sem bizonyíthatott volna hitelt érdemlően forrást a felperes részére.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 109. § (3) bekezdésével kapcsolatban kifejtette, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés megállapítására nem bármely bizonyíték, hanem csak hitelt érdemlő adat, azaz az állítást kétséget kizáróan igazoló bizonyíték alkalmas.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését, és a keresetnek történő helyt adást. Utalt arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság korábbi ítéletében érdemben nem foglalkozott a ... Takarékszövetkezet által kibocsátott pénztárbizonylatokkal. Iratellenesen hivatkozott arra az első fokú bíróság, hogy a 2004. január 1-jei nyitó tétel 0 Ft volt. Hivatkozott arra, hogy nem egy, hanem két pénztárbizonylatot csatolt a ... Takarékszövetkezettől, de az első fokú bíróság a

magánszemély nevére szóló, 2002. április 19-én kiállított dokumentummal, amely 29.700.000 Ft-ot igazolt érdemben nem foglalkozott, az ítélet ezzel kapcsolatban indokolást nem tartalmaz.

Az alperes írásbeli ellenkérelmet nem nyújtott be.

A felülvizsgálati kérelem részben alapos.

Az Art. 108. § (1) bekezdése szerint a becslés olyan bizonyítási módszer, amely a törvényeknek megfelelő, a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti. A 108. § (2) bekezdés értelmében az adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik. Az Art. 109. § (1) szerint, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. Ez esetben - figyelemmel az ismert és adóztatott jövedelmekre is - az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetéül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

A (3) bekezdés értelmében a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja, egyebekben pedig az eljárásra az e fejezetben foglalt rendelkezések az irányadók. Az adóhatóság az adózó által előadott tények, adatok valóságtartalmát az adó-megállapításhoz való jog elévülési idejét megelőző időszakra vonatkozóan is vizsgálhatja, ha az adózó állítása szerint vagyongyarapodásának forrása ezen időszakban keletkezett.

A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye (BH 2002.29.). A bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló tényállás a jogerős ítéletet felülvizsgáló Legfelsőbb Bíróságot köti, ehhez képest a bíróság által megállapított tényállás csak akkor iratellenes, ha az az annak megállapítása alapjául szolgáló adatokat illetően ellenkezik az iratok tartalmával. Nem állapítható meg azonban iratellenesség azon a címen, hogy a bíróság álláspontja egyes bizonyítékokkal ellenkezik, mert ez a körülmény nem iratellenességet támad, hanem a bizonyítékok mérlegelése ellen irányul (BH 1994.639.).

A jelen felülvizsgálati eljárásban figyelemmel kellett lenni az alapeljárásban megállapítottakra. A 2001-2003 évekre vonatkozóan a Somogy Megyei Bíróság 20.K.22.136/2007/7. számú ítéletével a

felperes keresetét elutasította. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.35.004/2007/9. számú ítéletével az első fokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

Ezek az ítéletek rögzítették, hogy a felperes nem rendelkezett már ebben az időben sem olyan megtakarítással, amely fedezte volna az erre az adóidőszakra eső kiadásait. A felperes az alapeljárásban már csak a Legfelsőbb Bíróság előtt hivatkozott a ... Takarékszövetkezet által kibocsátott pénztárbizonylatokra, de mint új bizonyíték, már nem volt előterjeszthető és így nem lehetett értékelni sem.

A megismételt eljárás során a felperes által becsatolt okiratok (pénztárbizonylat, átvételi elismervény), és az ezzel kapcsolatos felperesi előadás is új jogcímnek, új bizonyítéknak minősül, olyannak, amely az alapeljárás során benyújtott keresetben nem került feltüntetésre, és amely tekintetében a felperes az alapeljárásban a Pp. 335/A. § (1) bekezdése szerinti keresetkiegészítést, vagy kereset-változtatást nem terjesztett elő. Ezért ezekre a bevételekre a felperes már alappal nem hivatkozhatott. Az első fokú bíróság helyesen utalt arra is, hogy a pénztárbizonylatok címzettje nem is a felperes volt, hanem az A. Kft., így ezt a felperes bevételeként egyébként sem lehetne elfogadni.

Az alperes határozata a 2004. január 1. nyitótételként 11.693.742 Ft-ot tartalmaz, így a jogerős ítéletben tévesen szerepel, hogy 0 Ft volt a megtakarítás. E körben a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet indokolását módosította.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a felperes felülvizsgálati kérelmét alaptalannak ítélte meg, és az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - az indokolás módosításával - hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban perköltsége nem merült fel, ezért annak viseléséről határozni nem kellett.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2010. szeptember 23.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró